

nostech pro předpokládanou jejich důkazní nemohoucnost zbavití porotce možnosti, by sami podle výsledku tohoto a jiných důkazů v úvaze všech okolností o důkazní síle toho kterého průvodního prostředku na jevo vyšlých v mezích svého oprávnění posoudili a podle toho rozhodli o jeho věrohodnosti. Poněvadž nelze tvrditi, že okolnost, o níž důkaz svědkem Eduardem W-em byl navrhován, že se totiž G. před ním přiznal, že on zastřelil Ch-u, byla pro rozhodnutí o vině obžalovaného Adolfa K-a bezvýznamnou, nelze-li dále z dosavadních výsledků řízení s určitostí usouditi, že navrhovaný svědek nebude moci nic ve tvrzeném směru potvrditi, případný kladný výsledek jeho výpovědi však jest přenechati k posouzení porotcům, jest zřejmo, že zamítnutím návrhu byla práva obhajoby porušena a zmatek podle § 344 čis. 5 tr. ř. přivoděn. Poukazuje-li vývodní spis státního zastupitelství na to, že Eduard W. při svém zodpovědném výslechu jako obviněný nic o tom neuvedl, že i Čeněk S. obhajobu obžalovaného v tom směru nepotvrdil a, že ani slyšení dozorců vězňů nic nepotvrdili o doznání W-ovu, jest to vše bezvýznamné proti skutečnosti, že jde nyní o výslech W-a, jenž se jako obviněný o této okolnosti nijak nevyjádřil, jako svědka, jehož výsledek jest oceniti výhradně porotcům se zřetelem k ostatním výsledkům průvodního řízení, jež by v tomto směru přicházely v úvahu. Nejvyšší soud proto jedině pro tento formální důvod, že bylo soudem porotním neoprávněně zasaženo do práva výhradně porotcům příslušejícího, odůvodněné části zmateční stížnosti vyhověl, rozsudek ve vadné části zrušil, aniž by ve věci samé zaujal nějaké stanovisko a předbíhal úsudku porotců, jejichž volnému uvážení musí býti zůstaveno, zda-li případným údajům svědka Edvarda W-a uvěří čili nic.

Čís. 3654.

Nerozhodl-li zrušovací soud o rozsudku podle § 288 čis. 3 tr. ř. nebo podle § 350 odst. první tr. ř., nelze mu předložiti žádost o milost podle § 411 tr. ř.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1929, Zm I 47/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vrátil spisy vrchnímu soudu v Praze k příslušnému dalšímu jednání ve smyslu § 411 odst. 4 věty 2. tr. ř., neboť nejvyšší soud nerozhodl o rozsudku podle § 288 čis. 3 anebo podle § 350 odst. 1 tr. ř. a neměl mu proto spis podle § 411 odst. 4. věty 3. tr. ř. býti předložen.

Čís. 3655.

Předpis o trestnosti křivého svědectví chrání právo státu nikoliv jen na správné, nýbrž povšechně na nerušené vykonávání soudnictví, v zákonech založený nárok státu, by svědci při soudním výslechu udali o skutkových okolnostech tvořících předmět výslechu pouhou a úplnou pravdu; právo to doznává újmy již nepravdivostí nebo neúplností svědecké výpovědi o sobě, třebaž nenastala a po případě ani nemohla